

Ett större regionalt ansvar för infrastrukturen

Artikel

Västerbottens-Kuriren mfl 3 april 2007

Åsa Torstensson, Infrastrukturminister

För ett drygt halvår sedan tillträdde jag som infrastrukturminister. Sedan dess har jag så gott som dagligen uppvaktats om behovet av att bygga eller underhålla olika vägar och järnvägar. Det lokala engagemanget är glädjande. Samtidigt är det sorgligt att konstatera hur många brutna löften och svikna förhoppningar som den forna socialdemokratiska regeringen levererat genom åren. Hade socialdemokraterna levt upp till en bråkdel av alla sina löften skulle dagens vägnät se betydligt bättre ut.

Allians för Sverige vann valet 2006 på ett löfte om att skapa fler jobb i hela landet. En förutsättning för att vi ska lyckas med det är att vi har en väl fungerande infrastruktur, vägar och järnvägar som gör vardagen enkel. Människor ska smidigt kunna ta sig till arbete, dagis, studier eller fritidsintressen. Företag måste enkelt kunna leverera varor och tjänster. Ett effektivt transportsystem gör det möjligt för företag att konkurrera på den svenska och internationella marknaden.

Att en god infrastruktur är en förutsättning för fler jobb kan tyckas självklart. Trots det insåg inte den forna socialdemokratiska regeringen sambandet. Hur förklarar man annars att underhållet av våra vägar och järnvägar har varit eftersatt i så många år? Exportrådet presenterade en rapport som visade att Sverige har förlorat marknadsandelar för den traditionella varuexporten, men samtidigt ligger vi i topp vad gäller export av tjänster. För skogen innebär det en årlig kostnad på över 1 miljard. Siffrorna visar vikten av en infrastruktur som ger goda förutsättningar för företagande. Som infrastrukturminister är jag övertygad om att vi kan reparera skadorna av den blindhet och ovilja att ta i frågan som fått regera.

Det som får störst betydelse är förmodligen den proposition om inriktningen av åtgärderna i järnvägs- och väginfrastrukturen för perioden 2010 - 2019. Eftersom underhållsbehovet är så stort, och vägsatsningarna så eftersatta, är det inte möjligt att nu tillmötesgå alla önskemål. Istället måste vi ta ett helhetsgrepp om vilka väg- och järnvägsprioriteringar som är absolut nödvändiga och ska prioriteras högst.

I slutändan handlar det om att vi ser till att vi får en samhällsekonomiskt effektiv och långsiktigt hållbar infrastruktur. För det krävs att vi ser till att transportslag kan komplettera varandra och effektivt fungera över kommun-, läns- och nationsgränser. De prioriteringarna görs bäst lokalt och regionalt. Jag är övertygad om att vi får en mer effektiv användning av de ekonomiska resurserna genom en sammanhållen process med regional delaktighet, jämfört med om regeringen fattade separata beslut för varje större väg och järnväg.

Därför vill jag rikta en uppmaning till alla som är intresserade av väg- och järnvägsfrågor - engagera er i den lokala debatten. För en aktiv dialog med länens planeringsansvariga regionala organ, se till att förtroendevalda i kommuner och regionala organ för fram era prioriteringar som stöd för regeringens kommande beslut. Till hösten kommer vi börja fastställa de nationella väg- och järnvägsplanerna.

Min övertygelse är att vi tillsammans kan bygga ett samhälle där ett gott företagsklimat gör att entreprenörer kan utveckla sina idéer och där ett minimum av krångliga regler gör att företagaren kan lägga ner sin tid på det som hon eller han är bra på. Tillsammans kan vi se till att vi får infrastruktur som gör att människors vardag kan fungera.

Åsa Torstensson, infrastrukturminister

Toni kommentar:

Rätt – men ansvaret för alla tidigare regeringar som tillåtet att hela Sveriges infrastruktur körts i botten och var fanns du som väljare?

ÅSA skriver:

Min övertygelse är att vi tillsammans kan bygga ett samhälle där ett gott företagsklimat gör att entreprenörer kan utveckla sina idéer och där ett minimum av krångliga regler gör att företagaren kan lägga ner sin tid på det som hon eller han är bra på.

Rätt – börja med att avveckla länsbolagen, inför fri etablering, låt kunden välja mellan service, frekvens, och pris! Använd alla inbesparade miljarder för en upprustning av infrastrukturen, fixa fler vårdplatser, minska köerna i sjukvården som börja likna forna öststater. Det finns mellan 20-30 miljarder kronor att spara första året!